

человѣкъ“ се съдържа указание на това, какво лицата, на които се прилагала фразата „трептос антропос“, сж принадлежали на военната дружина, която се намирала подъ прѣмия надзоръ на хана ѳвѣгю, отъ когото получавала и материалната си поддръжка. Въ византийския дворъ е имало сжщо подобна дружина *bucellarii*, която получавала отъ него хлѣбътъ (*и тон артон тинос естионτες*). У старитѣ руски князе сжществувалъ обичай, че съ княза наедно въ дворътъ му сж живѣли четиристотинъ най-храбри, най-надежни людие отъ неговата свита, които били готови да умрѣтъ съ него или да се пожертвуватъ за неговия животъ. А че българскитѣ велики ханове сж имали подобна свита отъ дружината си, едва ли трѣбва да подлежи на съмнѣние. Патриарха Никифоръ ни съобщава, че когато хунския, кириос — тукъ се подразбира българския господаръ Орканъ — влѣзълъ въ Цариградъ съ своитѣ (архонти) боляри и приелъ християнството, ималъ съ себе си и дорифори. Такива копиеносци се виждатъ и въ Ватиканскитѣ миниатюри. Крѣмъ въ тѣзи миниатюри е обиколень отъ дорифоритѣ си, които принадлежали къмъ свитата му.

Освѣнъ туй въ нѣкои отъ старобългарскитѣ надгробни надписи най-накрая се отбѣлѣзва и родътъ (го генос авту) на починалия, комуто ханътъ издигналъ паметникъ, бѣзъсомнѣние за това, че той се отличилъ въ войнитѣ срѣщу неприятеля. Такива родове извѣстни ни сж слѣднитѣ: *Каригиръ*, *Кубиаръ*, *Чакагаръ*, *Ер* (*агаръ?*), а на другъ единъ родъ се е запазила само частицата *дуаръ*. За родоветѣ пѣкъ, които сж заели ханския прѣстолъ, отъ именика на българскитѣ господари знаемъ: *Дюло*, *Вокилъ* или *Укилъ* и *Угаинъ*. Отъ незапаметни врѣмена не само българитѣ, нъ и тѣхнитѣ сродници, сж се дѣлили на родове. Византийскитѣ писатели ни извѣстяватъ, че хунитѣ и другитѣ варварски народи, когато сж обитавали още централна Азия при Хималаитѣ, се подраздѣляли на родове (гени или генее). Агатия съобщава, че отъ тѣхъ много родове или племена, сж прѣминали подиръ въ Европа. За раздѣлението на българитѣ на родове срѣщатъ се извѣстия отъ VI вѣкъ; указанието на двѣгѣ орди утургурски и кутургурски се отнася къмъ българитѣ. Въ Кубратовото врѣме българитѣ се раздѣляли на племена съставени отъ родове. Исперихъ прѣминалъ въ Мизия съ множество такива гени, споменъ за които срѣщаме въ